

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๘๒๔/๒๕๖๕
คำสั่งที่ ๖๖๖/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	นายวีระชัย วิเศษทอง	ผู้ฟ้องคดี
		สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๖๒/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๙/๒๕๖๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๘๐๗/๒๕๖๔ เรื่อง ลงโทษกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ มีมติว่าการที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โครงการจ้างเหมาเอกชนจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๕๒๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ ได้พิจารณาเอกสารข้อเสนอทางด้านเทคนิคของบริษัท จี.บี.ซี. ร่วมค้า จำกัด โดยไม่เป็นไปตามข้อ ๑๖ ของประกาศกระทรวงการคลัง

/เรื่อง หลักเกณฑ์...

เรื่อง หลักเกณฑ์การซื้อและการจ้างโดยการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะกรรมการนโยบายของรัฐบาลและไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม แต่เมื่อล่วงพ้นระยะเวลาพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๔ มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๖๖/๒๕๖๕ ว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีความผิด ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา รวมทั้งมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒ อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เท่านั้น และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้ฟ้องคดี ได้รับรู้หรือมีส่วนร่วมรู้เห็นในการเอื้อประโยชน์หรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากบริษัท จี.บี.ซี. ร่วมค้า จำกัด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๘๐๗/๒๕๖๔ เรื่อง ลงโทษกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ออกตามมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีประสงค์ จะฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่พิพาท ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นบทกฎหมายเฉพาะ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นคำฟ้องต่อศาลภายในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้อง

/เมื่อวันที่ ๓๑...

เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นการยื่นคำฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี
ตามมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจาก
สารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา
ความว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนด
ระยะเวลาตามมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพราะผู้ฟ้องคดีประสงค์จะใช้สิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙
ประกอบมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
โดยผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายนับตั้งแต่ได้รับคำสั่งพิพากษา และได้ดำเนินการตาม
ขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว โดยยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเมื่อวันที่
๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และครบ ๒๔๐ วัน ที่คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมจะต้อง
พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จในวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการแจ้ง
ผลการพิจารณา จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นคดีนี้เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕
จึงยังอยู่ในระยะเวลาการฟ้องคดีเก้าสิบวัน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่อาจยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด
ได้เนื่องจากยังไม่ได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็น
ผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี
ไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์
ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ภายในระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือ
ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ตามมาตรา ๔๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณา
โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวน
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย
ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น แล้วแต่กรณี
มาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ซึ่งถูกลงโทษตามมาตรา ๔๘ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

/จะฟ้องคดี...

จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ... และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด และมาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๘๐๗/๒๕๖๔ เรื่อง ลงโทษกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการดำเนินการประมุขจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์โครงการจ้างเหมาเอกชนจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๕๒๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาลและไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าว จึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้

/จากคำสั่ง...

จากคำสั่งพิพาท และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายของผู้ฟ้องคดีจำต้องมี คำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการฟ้องคดีเกี่ยวกับการดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนการฟ้องคดี ตลอดจนเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดีด้วย เห็นว่าเมื่อคำสั่งพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมีอำนาจพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ซึ่งมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ผู้ซึ่งถูกลงโทษตามมาตรา ๙๘ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองจะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องได้ หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้เช่นกัน ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษ โดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมก็ได้ ซึ่งจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวได้มีการระบุงถึงสิทธิอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตลอดจนระบุวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้อย่างชัดเจนตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วโดยสถานะของผู้ฟ้องคดีในตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขย่อมเข้าใจถึงข้อความดังกล่าวเป็นอย่างดีเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งพิพาทในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว คือ ภายในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่มาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

/อันเป็น...

อันเป็นกฎหมายเฉพาะที่บังคับใช้กับกรณีนี้กำหนดไว้ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีเลือกใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมจนปล่อยให้ระยะเวลาในการใช้สิทธิฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งพิพาทล่วงพ้นระยะเวลาการฟ้องคดีเกิดจากความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีเอง อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น อย่างไรก็ตาม หากปรากฏต่อมาว่าคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นประการใดแล้ว ก็ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายใต้เงื่อนไขการฟ้องคดีแต่อย่างใด

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

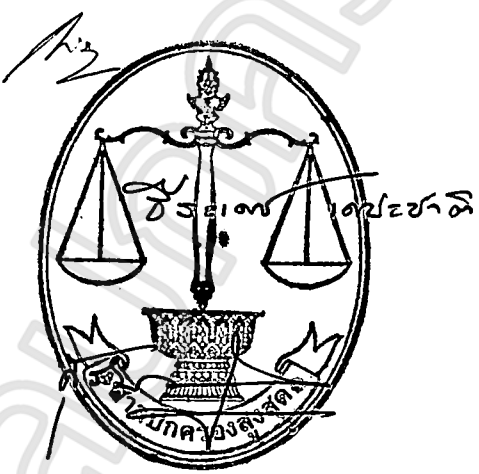
นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์ *Sirirakorn Panpithak* ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

